

Cesarski namestnik je tolažil razjarjeno nemško gospodo, kakor bi jo hotel prositi oprostčenja, da si je upala osrednja vlada kaj ukreniti gledé Celja brez dovoljenja dež. zbora ter jim dajal zagotovilo, da se v prihodnje gotovo več ne bo zgodilo kaj takega. —

Vsa razprava je pokazala, da nemški liberalci in nacionalci nimajo nobenega pojma o pravičnosti, katero naj uživamo tudi mi Slovenci, da bi ti zagrizenci nas Slovenci najrajši v žlici vode potopili. Dokler bo taka večina v deželni hiši, tako dolgo je tudi našim poslancem nemogoče vrniti se v nemški Gradec. Zato pa se naj nihče ne čudi, ako se vedno glasneje razlega po slovenskem Štajarju: »Proč od Gradca!«

Cerkvene zadeve.

Sv. misijon v Konjicah.

Dobri dve leti smo se pripravljali na ta sv. misijon. Vedno so se nam stavili novi zadržki na pot. Od dne 19. do 29. januv., to je bilo od praznika presv. Imena Jezusovega do srede po osmini tega praznika, smo pa obhajali — Bogu bodi čast in hvala — dvojni sv. misijon brez vsakega zadržka. V soboto večer, dne 18. jan. sta došla častita oo. misijonarja, Franc Doljak in Jakob Vrhovec iz družbe Jezusove. Blag. gospa Prus-ova jima je poslala sanjke do Poličan naproti. V nedeljo, dne 19. januv. zjutraj ob polšestih so velič. gospod nadžupnik slovesno predstavili čč. misijonarja faranom, ki so bili ob tej uri že napolnili prostorno cerkev. Ko smo poklicali sv. Duha na pomoč, stopijo pater Doljak na leco, da začnejo tretjokrat voditi sv. misijon v Konjicah. Prvokrat so ga vodili leta 1867. za nadžupnika Rozmana, drugokrat leta 1879. za nadžupnika dr. Ulaga. Prvokrat sta jim pomagala častita oo. Valjavec in Kos. Oba sta med tem že šla po večno plačilo. Drugokrat sta jih podpirala čč. oo. Tomaž Lempl in Franc Sajovic, ki sta med tem že tudi oba opešala od prevelikega truda; o. Doljak so pa ves čas sv. misijona ohranili tisti krepki glas, s katerim so bili začeli prvo misijonsko pridigo.

Vsakdanji red misijona je bil ta-le: Zjutraj ob šestih sv. maša, potem pridiga; ob desetih sv. maša in pridiga ali nauk za posamesen stan; ob treh popoldne pridiga in litanije z blagoslovom. Sklep sv. misijona v nedeljo, na osmino praznika presv. Imena Jezusovega je bil pa že ob dveh popoldne, ker se je potem ob petih zvečer začela »tridnevnic« z nemškimi pridigami ali nemški misijon.

Ker so učenci nemške šole imeli zase skupno sv. obhajilo, zato je pri prvem skupnem ali splošnem sv. obhajilu bilo komaj pol tretje sto otrok. Velikanska pa so bila skupna sv. obhajila čveterih stanov naše »Križevske družbe.« Prva so bila na vrsti dekleta, katerih je v četrtek bilo blizu 700. V petek so bili fantje na vrsti, do 450. Žen in udov je bilo v soboto okoli 600 obhajanih, a mož v nedeljo, na god sv. Družine 555. Gotovo lepo število! Slehern je prejel knjižico: »Reši dušo!« kot spomin na »sv. misijon v Konjicah leta 1896.«

»Kje je pa bilo mogoče toliko ljudij pripraviti za skupno sv. obhajilo?« Tako bi po pravici vprašal, ki ne bi vedel, koliko gorečih gg. spovednikov da je bilo tukaj zbranih. Kapucinski samostan iz Celja nam je poslal na pomoč veleč. patra Gregorija, ki so našim tretjerednikom sv. Frančiška posebno dobro znani. Nazareški o. gvardijan so nam poslali prepotprežljiviga g. patra Feliksa, ki so se z gluhih spovedenci posebno veliko trudili. Po vsej škofiji znani spovednik č. o.

Benedikt so žal, oboleli, da niso mogli priti na pomoč, a previdnost božja nam je na mesto njih poslala drugega enako vstrajnega spovednika. V gradu kneza Windisch-Graetza bivajo prefekt iz večjega semenišča ljubljanskega, rimski doktor modroslovja in bogoslovja, gospod Janez Ev. Koren, da okreva od srečno prestane hude bolezni. Ta gospod so bili za sv. misijona na svoje ozdravljenje popolnoma pozabili ter so se vzveličanju duš velikodušno darovali. Prištevši tri domače gospode, bilo je po osem spovednikov dan za dnevom od ranega jutra pa noter do osmih zvečer v spovednicah. Ker so čč. gg. duhovniki sosednjih fará tako pridno prihajali na naš sv. misijon, bilo je vsaki dan po 10 do 14 spovednikov pripravljenih, grešnikom odjemati tudi najtežje butare. Bogu bodi čast in hvala! (Konec prih.)

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Lovrenc na koroški žel. 22 gld. 19 kr., Sv. Ropert nad Laškim 4 gld. 10 kr., Širje 5 gld. 40 kr., Sv. Pij pod Turjakom 11 gld., Koprivnica 7 gld. 85 kr., Črešnice 3 gld. 70 kr., Sv. Benedikt v Slov. gor. 16 gld., Sv. Lovrenc v Slov. gor. 12 gld., Studenice 10 gld. 92 kr., Vurberg 10 gld. 12 kr.

Gospodarske stvari.

Kako je zdaj z našim vinogradarstvom v gospodarskem oziru?

(Spisal J. Bele.)

Koncem leta vzame skrbni gospodar svoje gospodarske knjige in druge beležke v roke, pa računi in marsikaj preudarja. V knjigah se mu zrcali njegovo gmotno stanje, pa več ali manj tudi njegova gospodarska zmožnost. Knjige mu kažejo, katera panoga gospodarstva se mu izplača, katera mu premalo vrže, katero potem opusti ali pa zasleduje pogreške v gospodarstvu in preudarja, kako bi bilo mogoče tu kaj zboljšati.

Kakor posamezen gospodar o svojem gospodarstvu preudarja, preudarjajmo sedaj mi o skupini vseh gospodarstev vinorodnih krajev Štajarske. Vzamimo na pomoč statistiko, ki je tako rekoč gospodarska knjiga celih dežel.

Štajarska ima okoli 34.056 ha vinogradov. Na teh prideluje na leto okoli 431.256 hl, kateri pridelek je računjen poprečno za dobo 21 let. Na hektar pride torej poprečno dohodek 1266 hektolitrov. Je-li to ugodno? Je-li s tem pridelkom dosežen vrhunec mogočih dohodkov vinogradov? Ozmimo se nekoliko okoli! Kronovina Nižje-Avstrijska ima okoli 40.000 ha vinogradov, pa prideluje na teh 1.013.351 hl vina, na hektaru torej poprečno na leto 2533 hl; tudi po dobi 21 let računeno. Kranjska ima 11.631 ha vinogradov, pa prideluje 163.037 hl vina; torej na hektaru poprečno 1402 hl. Češka ima 860 ha vinogradov, prideluje poprečno 8664 hl; na hektaru okoli 1008 hl itd.

Kaj pa razvidimo iz teh števil? Ne ravno najpovoljneje. Na Štajarskem je porazmeren pridelek od vinogradov nižji, kakor kje drugod v navedenih deželah razun Češke, katera ima veliko neugodnejše podnebne razmere, več kakor polovico nižji, nego na Nižje-Avstrijskem. Na 34.056 ha se torej na Štajarskem 431.489 hl manj prideluje, kakor na enako velikem prostoru na Nižje-Avstrijskem. Ako računimo ceno hektolitra le po 10 gld., znaša to 4.314.890 gld.; ogromna svota, ki je vsled gospodarskih pogreškov zgubljena. Pa pri tem primeroma razlika ne tiči samo v množini, temveč tudi v kakovosti, torej tudi v vrednosti vina, katera je na Nižje-